

den Betragtning, som han ogsaa formentlig var den rigtige, — hvilket jeg i øvrigt ogsaa mener, klart vil fremgaa af Forslaget, saaledes som det er formet. Det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) omtalte Ønskeligheden af at faa Bestemmelser ind i § 12 ogsaa om Arbejdernes Sundhedsforhold. Men det har jo ikke været Hensigten med dette Lovforslag fra disse almindelige Omraader at gaa videre end den allerede nu bestaaende Lovgivning, og det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog, maa derfor formentlig rettest komme frem til Behandling, naar vi kommer til en Forhandling om en Revision af Fabrikloven og de andre Spørgsmaal, som ville komme til samlet Revision i Aaret 1910.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds mente, forekommer det mig, paa den ene Side, at Bestemmelserne ikke vare strenge nok, og paa den anden Side, at man dog skulde fortolke dem saa mildt, at der blev Mulighed for enhver human Mester — hvem er „human Mester“, og hvem skulde skønne over det? — til at lade arbejde ud over den Tid, der er fastsat i Lovforslaget. Jeg tror, det er et Forhold, som meget vanskeligt lader sig praktisere i det virkelige Liv.

Det ærede Medlem mente, at det var uheldigt, at Lovforslaget udtrykkeligt kun talte om „egne Børn“ under 18 Aar. Det ærede Medlem vilde have dette Begreb „egne Børn“ udvidet til ogsaa at gælde Børn, der f. Eks. vare 19 Aar gamle, eller jeg ved ikke, hvor gamle disse Børn maatte være.

Det var vist i det hele taget Begrebet „egne Børn“, det ærede Medlem vilde have udvidet, uanset Aldersgrænsen. Men det ærede Medlem maa huske, at der ved en Lov af denne Karakter ogsaa er Konkurrencehensyn at tage. Det er naturligt, at man i saa vidt Omfang som muligt ønsker fra deres Side, som ere under en saadan Lov, at der skal være ensartede Regler for Udøvere af Faget. Men man kunde meget let efter de Anskuelser, det ærede Medlem har paa dette Punkt, tænke sig det Tilfælde, at der sidder en Mand med 3 „egne Børn“ i en Alder fra 22 til 32 Aar og konkurrerede lystigt uden mindste Hensyn til Bestemmelserne i dette Lovforslag med andre Bagere, der ikke ere saa lykkelige at have, om jeg saa maa sige, saa voksne Børn. Saa jeg tror, at det Forhold, som det ærede Medlem syntes at ønske, vilde give Anledning til megen Misnøje. Det ærede Medlem om-

talte nogle Bestemmelser i § 4 og nævnte et Tilfælde, som han mente kunde tænkes med Hensyn til *Brutto*-Arbejdstidens Længde.

Det ærede Medlem gav ikke nærmere Oplysning om, hvorledes han kom til dette Tilfælde, men jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, dels at det udtrykkeligt er bestemt, at *Brutto*-Arbejdstiden i ethvert Tidsrum af 24 Timer ikke maa overstige 12 Timer, dels at der skal indrømmes en samlet Hviletid af mindst 8 Timer. Det ærede Medlem talte om Anmeldelsen i § 7 og mente, at den neppe vilde blive overholdt, og at Folk sikkert vilde glemme at sende denne Anmeldelse. Det tror jeg nu ikke, der er særlig Anledning til at tro i dette Tilfælde. I al Almindelighed kan man jo sige om alle Bestemmelser, der træffes ved en Lov: De ville ikke blive overholdte og hvad saa, hvis man ikke opdager Overtrædelserne? Men det ærede Medlem maa dog huske, at det udtrykkelig staar i § 4, at enhver Afvigelse i Arbejdstiden skal indføres i Arbejdsregisteret, og desuden at selve det Opslag, som skal findes synligt for alle Arbejdere, skal indeholde Bemærkning om, at Afvigelse fra Arbejdsplanen skal indføres i Arbejdsregisteret. Der er altsaa der faktisk givet en Art dobbelt Kontrolbestemmelse, som formentlig vil virke, hvis det skulde vise sig, at en havde glemt at indsende en saadan Anmeldelse, som der her er Tale om.

Jeg tror hermed at have besvaret de væsentligste af de Bemærkninger, der ere fremkomne; kun vil jeg endnu sige til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, at Forhandlinger om at bibeholde Aldersgrænsen 16 Aar have jo allerede fundet Sted, men det har vist sig, at der ikke har kunnet vindes den fornødne Stemning for at gaa hertil. Jeg har da ment at kunne gaa med til Forslaget, som det her foreligger, navnlig ogsaa, som sagt, fordi jeg finder, at det saa vil vise sig i de 4 Aar, der er til Revisionen, om det vil være heldigt og rigtigt at gaa videre. Det ærede Medlem mente nu, at Følgen af dette Forslags Vedtagelse vilde være, at Grænsen absolut vilde blive sat ved 15 Aarsalderen. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Jeg tror, naar man faar det Materiale, der kan indsamles efter denne Lov, at det i overordentlig mange Tilfælde — og maaske nok hyppigst — vil vise sig, at Lærlingen ikke kommer i Lære før *henimod* 14¹/₂ Aars Alderen, saa det snarest vilde blive